

puig si 't casas ab l' Emilio,  
seràs una *carnicera*.

*Coro.*—Pesada lleugera.

Estirat ton artiller  
necessita tan de lloch,  
qu' ab tot y sé alta y ben feta,  
per ell sempre seràs *Poch*.

*Coro.*—Y per qui entengui 'l joch.

Ni que *troti* 'l teu ferrer,  
pot arribà à *gran altura*.  
Consola qu' al pot petit  
hi ha la bona confitura.

*Coro.*—Plaguem que vé 'l *gura*.

ROMANSER.

### COSAS QUE FAN CARNAVAL

- 1.<sup>a</sup> Els fanals elèctrichs à la Rambla.
- 2.<sup>a</sup> El que 'ls figuerenchs creguin ab la construcció del canal.
- 3.<sup>a</sup> Que 'ls senyors concejals usin la banda roja en els actes oficials.
- 4.<sup>a</sup> Que 'l cotxe dels morts d' espotranat y brut sembli un *mort*.
- 5.<sup>a</sup> Que las aceras dels principals carrers de la vila estiguin materialment embarressadas de trastos.
- 6.<sup>a</sup> Que una noya del Menestral porti una piga postissa.
- 7.<sup>a</sup> Que moltes casadas portin las calsas dels seus marits.
- 8.<sup>a</sup> Que una tiple porti las fandillas esquin-sadas fent *La Viejecita*.

MR. JOSOM.

### SEMBLANSAS

- ¿En qué se sembla una bomba Orsini ab un corneti? — En que té pistons.
- ¿Y 'l nostre Conserje ab la conjugació del verb? — En que té modos.
- ¿Y 'ls dependents del café ab el bóch d' un remat? — En que 'ls hi fan dur devantal.
- ¿Y las nostras balladoras ab las mevas sabatas? — En que son rialleras.
- ¿Y las *mamás* ab esribents d' oficinas del Estat? — En que hi fan un són.
- ¿Y 'l president del Cassino ab el poble espanyol? — En que sempre porta 'l JOU.

PÈSOL.

### A UNA CURIOSA

¿Vols que 't diga una cosa á cau d' orella?

Vaja, donchs... ¿Veus? ja t'has tornat bermella.  
Y aquet color me diu  
que no 'm diràs may més si sé cap niu.

X. Y. Z.

### A UNA INGRATA

Vaig estimarte un jorn de ma desdixta  
fiantme en lo teu cor, joh dolsa ingrata!  
t' aymaba ab tan deliri que sols veyá  
en somnis falaguers la teva imatge.  
¡Com nó! si Deu allà en la mansió eterna  
volguen fé una obra gran per admirarse  
và darte vida á tú, bella criatura,  
y ab un borrall de neu per ferte blanca  
y prenentlo del sol que nos alenta  
và colocá en tos ulls un foch que mata,  
llensante aquí á la terra ab buf dolsissim  
per ditxa meva si, qu' ha de matarme.  
Y assedegat d' amor vingui a ta vora  
amor y mes amor sempre implorante,  
¡mes ay! que tú crudel y perfidiosa,  
matáras ma ilusió mes noble y santa.  
Y morirá mon cor, joh dona hermosa!  
y acabarás l' orgull qu' are fas gala,  
restregant ab deliri jo per terra,  
haven comés un crim; lo de estimarte.

JOAN MALLOL.

Es el vespre d' un jorn del més d' Abril  
perfumat per la flaire de flors mil.

Un córrech séch y al fons una parella...  
¡Amor que de profund nos maravella!

Ell ab els ulls á terra y 'ls d' ella en l' aire,  
deixan per' el lector tota la flaire.

PAU PINXET.

### D. CALINICH, SOLTERÓ.

De D. Pere Paganoni  
Soch fill únich y hereter.  
Voldria casarme. ¡Oh Toni,  
Valgam!..... Milló es ser solter

¿Qui ho nega eixó últim, si no es per l' aygua?  
Tinch 35 anys, de dona (ja m' entenen... y 'l *pico*) y cada dia m' aferro mes y mes en que 'l solterisme es l' estat que convé mes al home per viure tranquil. Y no creguin: he ribat á punt, á punt de caure. Dos dias faltavan per enlassarme ab la *Consuelo*... però reflexionat vaig veure qu' anave á fer un gran disbarat. Busquí un pre-test y m' en desdij. Ja 's poden figurar quin des-consol tingué la Consol al sapigué que jo quedava mes consolat sense Consol.

Y en vritat valia la pena, la pobreta. Tenia